

Full diocesà

8 d'agost del 2021

Fragment de retaule amb Sant Llorenç, 1a meitat del segle XVII - Procedent de l'església de Sant Miquel de Cardona - MDCS 309-4

Sant Llorenç, màrtir

El pròxim dia 10 d'agost se celebra la festa de Sant Llorenç, un dels set diques de Roma, ciutat en què fou martiritzat en una graella i cremat a la foguera l'any 258. Aquest sant és un dels més venerats per l'Església catòlica. És patró de la ciutat d'Osca, on es creu que va néixer, i de Roma, on va morir. És també el patró dels bibliotecaris, cuiners i miners. El dia 10 d'agost el reliquiari que conté la seva testa cremada és exposat al Vaticà per a la seva veneració. La diada del sant s'escau també quan hi ha la pluja d'estels dels Perseids, coneguda popularment com a «llàgrimes de sant Llorenç».

Com a pelegrinatge per visitar hi ha a Roma: la basilica de Sant Llorenç Extramurs (on hi ha la tomba), Sant Llorenç in Panisperna (lloc del martiri), Sant Llorenç in Miranda (lloc del judici) i Sant Llorenç in Lucina (graella del martiri).

Les parròquies del bisbat de Solsona que tenen com a titular sant Llorenç són: Sant Llorenç de Morunys (al Solsonès) i Sant Llorenç de Guardiola de Berguedà (al Berguedà). Les parròquies del bisbat de Vic que tenen com a titular aquest sant són: Sant Llorenç Savall (al Vallès Occidental), Sant Llorenç de Campdevàrol (al Ripollès) i Sant Llorenç d'Argençola (a l'Anoia).

«El pa que jo donaré és la meva carn, perquè doni vida al món»

Diumenge XIX durant l'any / Cicle B

Lectura del primer llibre dels Reis

En aquell temps, Elies caminà durant un dia pel desert, s'assegué a l'ombra d'una ginestera i demanà la mort, preguntant així: «Ja n'hi ha prou, Senyor. Preneu-me la vida; no he de ser més afortunat que els meus pares.» Després s'ajagué sota aquella ginestera i s'adormí. Mentre dormia, un àngel el tocà i li digué: «Aixeca't i menja.» Llavors veié al seu capçal un pa cuit sobre pedres i un cànir d'aigua. Menjà i begué, i s'adormí altra vegada. L'àngel del Senyor el tornà a tocar i li digué: «Aixeca't i menja, que tens molt de camí a fer.» Ell s'aixecà, menjà i begué, i amb la força d'aquell aliment caminà quaranta dies i quaranta nits, fins que arribà a l'Horeb, la muntanya de Déu.

(19,4-8)

Salm responsorial

Tasteu i veureu que n'és de bo el Senyor.

(33)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

Germans, no entristiu l'Esperit Sant amb què Déu us ha marcat per reconèixer-vos el dia de la redempció final. Lluny de vosaltres tot malhumor, mal geni, crits, injúries i qualsevol mena de dolenteria. Sigueu bondadosos i compassius els uns amb els altres, i perdoneu-vos tal com Déu us ha perdonat en Crist. Sou fills estimats de Déu: imiteu el vostre Pare; viviu estimant, com el Crist ens estimà; ell s'entregà per nosaltres, oferint-se a Déu com una víctima d'olor agradable.

(4,30-5,2)

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

En aquell temps, els jueus murmuraven de Jesús perquè havia dit que era el pa baixat del cel, i es preguntaven: «Aquest, no és Jesús, el fill de Josep? Nosaltres coneixem el seu pare i la seva mare, i ara diu que ha baixat del cel?» Jesús els digué: «No murmureu entre vosaltres. Ningú no pot venir a mi si no l'atreu el Pare que m'ha enviat. I els qui vénen a mi, jo els ressuscitaré el darrer dia. Diu el llibre dels Profetes que tots seran instruïts per Déu. Tots els qui han sentit l'ensenyament del Pare i l'han après vénen a mi. No vull dir que algú hagi vist mai el Pare: només l'ha vist el

qui ve de Déu; aquest sí que ha vist el Pare. Us ho dic amb tota veritat: els qui creuen tenen vida eterna. Jo sóc el pa que dóna la vida. Els vostres pares, tot i haver menjat el mannà en el desert, moriren, però el pa de què jo parlo és aquell que baixa del cel perquè no mori ningú dels qui en mengen. Jo sóc el pa viu, baixat del cel. Qui menja aquest pa, viurà per sempre. Més encara: El pa que jo donaré és la meva carn: perquè doni vida al món.»

(6,41-51)

«En aquell temps, els jueus murmuraven de Jesús perquè havia dit que era el pa baixat del cel, i es preguntaven: “Aquest, no és Jesús, el fill de Josep? Nosaltres coneixem el seu pare i la seva mare, i ara diu que ha baixat del cel?”»

El diví i l'humà

Carles Riera i Fonts, pvre.

Els jueus murmuradors jutjaven amb coneixements humans una afirmació divina: Jesús havia dit que era el pa baixat del cel.

Com pot algú conegudíssim dir que ha davallat del cel?, es preguntaven. No se'n sabien avenir. Hi veien una pretensió que de cap manera no podia ser temperada bo i contemplada amb uns ulls humans.

En Jesús la humanitat i la divinitat s'enllacen. L'Encarnació de la Paraula eterna en el si de Maria mostra fins a quin punt Déu ha estimat el món —sorprenent, això sí, els límits de la raó humana.

Creure és do i és gràcia: «Ningú no pot venir a mi [a Jesús] si no l'atreu el Pare que m'ha enviat.» Però demana, per part nostra, respondre lliurement a la invitació de Déu i acollir l'ensenyament de Jesús, estar-hi oberts de cor i de pensament.

El pa baixat del cel té la seva expressió històrica en Jesús ressuscitat; la divinitat penetra en la realitat mundana que ell beneeix.

La religió cristiana és conscient del vincle entre l'humà i el diví, i no participa del realisme ingenu que fonamenta la creença de pensar que hi ha una única realitat, la que percebem amb els nostres sentits humans.

La imatge

Jesús continua explicant el pa que dona la vida, de manera que qui en mengi viurà per sempre. En la resposta als oients de Cafarnaüm s'hi amaga la resposta a la pregunta de qui és Jesús.

Quan anem a l'Eucaristia ens fem la mateixa pregunta: Amb qui ens anem a trobar? La resposta tindrà també un doble nivell: Qui és Jesús? Quan mengem el Pa l'acceptem com a necessari donador de Vida?

La cistella del pa (1945). Salvador Dalí

Agenda

Lit. hores: Setmana III

9 dilluns

—Santa Teresa-Benedicta de la Creu (Edith Stein), carmelita mr.
Os 2,16b.17b.21-22/Salm 44/Mt 25,1-13

10 dimarts

—Sant Llorenç, diaca
—Santa Paula, vg. mr.
—Sant Jonathan
—Santa Filomena, vg. mr.
2C 9,6-10/Salm 111/Jo 12,24-26

11 dimecres

—Santa Clara d'Assís, vg. fund.
—Santa Susanna, mr.
—Sant Rufí, bisbe mr.
Dt 34,1-12/Salm 65/Mt 18,15-20

12 dijous

—Santa Hilària, mr.
Nm 20,1-13/Salm 94/Mt 16,13-23

13 divendres

—Santa Aurora, vg. mr.
Js 3,7-10a.11.13-17/Salm 113/Mt 18,21-19,1

14 dissabte

—Sant Maximilià-Maria Kolbe, franciscà mr.
—Santa Virginia
Js 24,14-29/Salm 15/Mt 19,13-15
Vigília: 1Cr 15,3-4.15-16;16,1-2/
Salm 131/1C 15,54-57/Lc 11,27-28

15 L'Assumpció de la Mare de Déu

Ap 11,19a;12,1-6a.10ab/Salm 44/1C 15,20-27a/Lc 1,39-56

Carta apostòlica «Candor lucis aeternae» (2) del Sant Pare Francesc

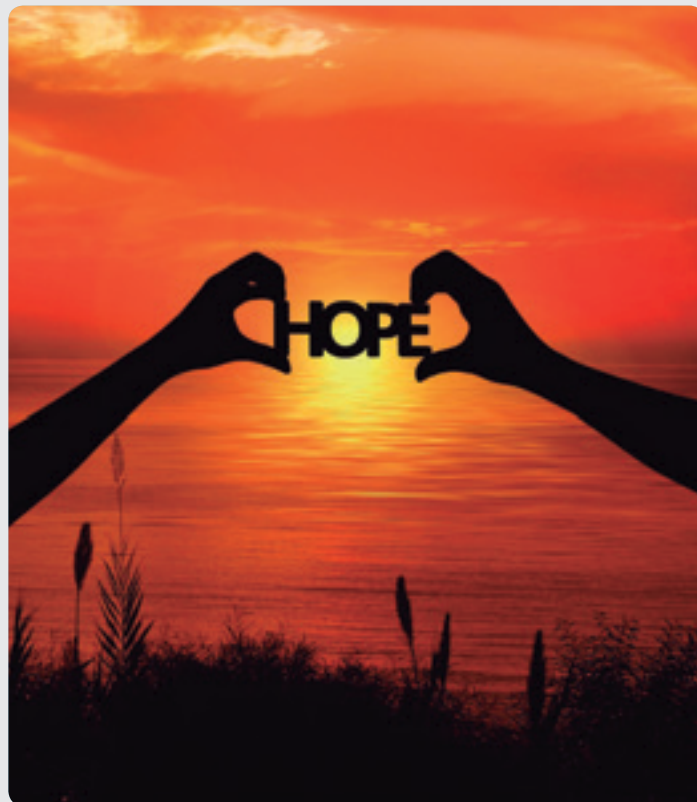
Continuem amb els fragments de la carta apostòlica del títol. Recordem que són trossos molt breus i, per tant, recomanem llegir la carta sencera a www.bisbatsolsona.cat

La vida de Dante Alighieri, paradigma de la condició humana

«Amb aquesta carta apostòlica també vull apropar-me a la vida i obra d'aquest il·lustre poeta per percebre precisament aquesta ressonància, manifestant-ne tant l'actualitat com la perennitat, i aprofitar els advertiments i reflexions que avui dia continuen essent essencials per a tota la humanitat, no sols per als creients. L'obra de Dante, de fet, és una part integral de la nostra cultura, ens remet a les arrels cristianes d'Europa i de l'Occident, representa el patrimoni d'ideals i valors que l'Església i la societat civil també proposen avui com a base de la convivència humana, en la qual tots podem i devem reconèixer-nos com a germans i germanes. [...] El summe poeta, fins i tot vivint esdeveniments dramàtics, tristos i angiosants, mai no es va resignar, no va sucumbir, no va acceptar que l'anhel de plenitud i felicitat present en el seu cor s'hagués de suprimir, i encara menys es va resignar a cedir davant la injustícia, la hipocresia, l'arrogància del poder i l'egoisme que fa del nostre món "l'erola que ens torna com les feres".

La missió del poeta, profeta de l'esperança

»Dante Alighieri, per tant, rellegint la seva pròpia vida sobretot a la llum de la fe, també va descobrir la vocació i la missió que se li va confiar, i a través de la qual, paradoxalment, d'un home aparentment fracassat i decebut, pecador i descoratjat, es va convertir en profeta de l'es-

perança. [...] La missió profètica de Dante també inclou la denúncia i la crítica als creients, ja siguin pontífexs o mers fidels, que traeixen l'adhesió a Crist i transformen l'Església en un mitjà per als seus propis beneficis, oblidant l'esperit de les Benaurances i la caritat envers els petits i els pobres, i idolatrant el poder i la riquesa.

»Dante exiliat, pelegrí, fràgil, però enfortit per l'experiència profunda i íntima que el va transformar, reneix gràcies a la visió que, des de les profunditats de l'infern, des de la condició humana més degradada, el va elevar a la mateixa visió de Déu, i s'alça com a missatger d'una nova existència, com a profeta d'una nova humanitat que anhela pau i felicitat.»

